

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010300
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3517010300.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným X. Z. a spol., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 05. septembra 2019 t a k t o

rozhodol:

I.

Obžalovaný: X. Z., O.. XX.X.XXXX X. Z., trvale bytom O. U. O. X.B., L. XXXX/XX, t.č. v ÚVTOS Ilava,

je vinný, že
v bode 1. rozsudku

dňa 22.03.2015 v presne nezistenom čase od 00:00 h do 02:48 h, v O. U. O. X., na presne nezistenom mieste nachádzajúcom sa na trase od M. K. E. na ulici Z.Č. XXXX až po železničný podchod na P. ulici, fyzicky napadol poškodeného R. Z. tým spôsobom, že ho udrel doposiaľ nezisteným spôsobom a predmetom do presne nezistenej zadnej časti tela, následkom čoho poškodený spadol na zem a ostal bezvládnny, načo ku nemu pristúpil obžalovaný X. Z. a prehľadal mu vrecká na nohaviciach a bunde a vzal mu mobilný telefón zn. Sony Xperia čierno striebornej farby C. XXXXXXXX-XXXXXX-X, v hodnote 30,- Eur, finančnú hotovosť spolu vo výške 35,- Eur, plátennú čiernu peňaženku zn. Loud s pogumovanými nápismi, v ktorej sa nachádzala platobná karta poškodeného vystavená k bežnému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s., následne obžalovaný takto získanú platobnú kartu bez súhlasu majiteľa a disponenta poškodeného R. Z. ešte dňa 22.03.2015 v čase od 02:48 h do 04:00 h šesťkrát použil na nákup rôzneho tovaru v celkovej hodnote 21,91 Eur, a to na čerpacej stanici Lukoil, a.s., na U. XX X. O. U. O. X., a následne v ranných hodinách dňa 22.03.2015 v čase od 08:00 h do 09:00 h umožnil U. P. a G. X. použitie tejto platobnej karty, čím spôsobil poškodenému R. Z. celkovú majetkovú škodu vo výške 86,91 Eur,

t e d a

v bode 1 rozsudku

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,
- neoprávnene si obstaral platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý a na taký účel ho prechovával a použil a poskytol inému,

č í m s p á c h a l

v bode 1 rozsudku

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 42 ods. 1, § 43 a § 188 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona na súhrnný a ďalší trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/127/2015-88 zo dňa 30.10.2015, právoplatným dňa 08.01.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaný X. Z. zaväzuje nahradiť poškodenému R. Z., O.. XX.XX.XXXX X. Z., Z. V. O. U. O. X., Y. XXX/XX, náhradu škody vo výške 1717,11 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaný X. Z. zaväzuje nahradiť poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s, pobočka Trenčín, Partizánska 2315, IČO: 35937874, náhradu škody vo výške 309,55 Eur.

II.

Obžalovaní: U. P., O.. X.X.XXXX X. K. U., Z. V. O.É. U. O. X., K. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v inej veci v ÚVV Ilava,

G. X., O.. XX.X.XXXX X. E. F., Z. V. O. U. O. X., adresa na doručovanie písomností O. U. O. X., F. X, na slobode,

sa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku o s l o b o d z u j ú spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 236/15/3304-182 zo dňa 19.06.2017, súdu doručenej dňa 20.06.2017 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 2. obžaloby obžalovaný U. P.

dňa 22.03.2015 v ranných hodinách v práci v nehnuteľnosti na adrese O.U. F. XX/XX X. O. U. O. X., vzal od X. Z. platobnú kartu poškodeného R. Z., vystavenú k bežnému účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni, a.s., a to s vedomím, že nepatrí X. Z. a že ju X. Z. nadobudol neoprávnené, následne obžalovaný U. P. bez súhlasu majiteľa a disponenta poškodeného R. Z. dňa 22.03.2015 v čase od 08:50 h do 08:54 h dvakrát použil na nákup rôzneho tovaru v celkovej hodnote 8,62 Eur, a to v potravinách H. na O. F. Č.. XX X. O. U. O. X., čím spôsobil poškodenému Andrejovi Trebatickému celkovú majetkovú škodu vo výške 8,62 Eur,

v bode 3. obžaloby obžalovaná G. X.

dňa 22.03.2015 v ranných hodinách v práci v nehnuteľnosti na adrese O.U. F. XX/XX X. O. U. O. X., vzala od svojho druhu X. Z. platobnú kartu poškodeného R. Z., vystavenú k bežnému účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni, a.s., a to s vedomím, že nepatrí X. Z. následne obžalovaná G. X. bez súhlasu majiteľa a disponenta poškodeného R. Z. dňa 22.03.2015 v čase o 08:19 h jedenkrát použila na nákup rôzneho tovaru v celkovej hodnote 10,07 Eur, a to v predajni V. O. O. F. X. O. U. O.

X., pričom po vykonaní platby platobnú kartu vrátila X. Z., čím spôsobila poškodenému R. Z. celkovú majetkovú škodu vo výške 10,07 Eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného R. Z., O.. XX.XX.XXXX X. Z.Č., Z. V. O. U. O. X., Y. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody vo výške 18,69 Eur na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.06.2017 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 236/15/3304-182 zo dňa 19.06.2017, na obvinených X. Z., O.. XX.XX.XXXX X. Z., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na obžalovaného U. P.Z., O.. XX.XX.XXXX X. K. U. R. G. X., O.. XX.XX.XXXX X. E. F., obaja pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2018, 14.03.2019 a 05.09.2019 dokazovanie výsluchom obžalovaných X. Z., U. P. R. G. X. v zmysle § 258 Tr. por., výsluchom svedka poškodeného R. Z., svedkov R. U., D. U., X. X. v zmysle § 261 Tr. por., čítaním zápisnice o výsluchu svedka G. P. v zmysle § 263 ods. 4 Tr. por., čítaním zápisnice o výsluchu svedka W. M. R. L.. M. za poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por., oboznámením vecných dôkazov - kamerových záznamov z Potravín H., O., O. F. R. K. P. V., O., O.U. F. v zmysle § 270 Tr. por. (ostatné DVD súd odmietol vykonať v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. z dôvodu nadbytočnosti a nemožnosti ich prehratia), čítaním listinných dôkazov v zmysle § 269 Tr. por.: informácie banky - dožiadanie ohľadom čísla účtu a karty, informácie SLSP, pokladničné doklady Potravín H., pokladničné doklady D. V., spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/127/2015 a 2T/29/2014, 0T/27/2016, odpisy registra trestov na obžalovaných, lustrácia registra priestupkov na obžalovaných, lustrácia sociálnej poisťovne na obžalovaných, správy o povesti na obžalovaných, oboznámením ostatného spisového materiálu a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudkyňa zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný X. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2018 po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 236/15/3304-182 zo dňa 19.06.2017, doručenej súdu dňa 20.06.2017, právne kvalifikovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného X. Z. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval, poškodenému sa osobne ospravedlnil a poškodeným chce nahradiť škodu. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného X. Z. o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 1 obžaloby. Súd jeho

vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a rozhodnutia o náhrade škody. Z výpovede obžalovaného X. Z. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jeho výpoveď pred vznesením obvinenia a pri výsluchu ohľadom väzby pred súdom nie je pravdivá, nakoľko prokurátor mu povedal, že P. vypovedal v jeho neprospech, konal v afekte, preto mu chcel ublížiť a vypovedal v jeho neprospech, čo nebola pravda. Obžalovaný poukázal na jeho výpoveď u vyšetrovateľa po vznesení obvinenia ako aj výpoveď na hlavnom pojednávaní, na ktorých si stojí, ktoré sú pravdivé. Vo výpovedi obžalovaný uviedol, že obžalovaný P. ani X. nevedeli o tom, že karta je kradnutá v čase uskutočnenia nákupov. Obžalovaný Z. výslovne uviedol, že pravdivá je výpoveď zo dňa 01.04.2015. Nakoľko obžalovaný Z. sa k skutku 1 obžaloby priznal, na pojednávaní vypovedal k skutkom 2 a 3. Z jeho výpovede vyplynulo, že obžalovaný P. ani X. nevedeli o tom, že karta je kradnutá. Obaja obžalovaní používali jeho kartu aj predtým, používali takú istú kartu aj predtým, mal účet v Slovenskej sporiteľni. Žili spolu v jednej domácnosti, preto bolo bežné, že používali jeho kartu. Vo výkone trestu je od roku 2015, pred výkonom trestu riadne pracoval v spoločnosti U.R. F., jeho príjem bol okolo 600 eur mesačne. Peniaze z U. dostával na účet syna jeho priateľky. Na jeho karte mal peniaze z úveru. V čase skutku mal bežný účet a kartu v Slovenskej sporiteľni. Nevie, koľko peňazí mal v deň skutku na účte. Obžalovaný mal iba tú jednu kartu. V čase skutku žil v domácnosti s P. a X.. Financie boli spoločné, peniaze si vzájomne brali, používali, peniaze boli spoločné. Obaja obžalovaní vedeli, že má účet v Slovenskej sporiteľni. PIN ku karte nepoznali. Karta bola bezkontaktná. V deň skutku pil, mal dosť vypité, moc si nepamätá. K napadnutiu poškodeného sa priznal. Ráno prišiel domov, nechcel nikoho budiť, bolo tam bábätko. Išiel spať do práčovne, veci položil na stôl. Ráno ho zobudil U. P., obžalovaný Z. bol po ťažkej noci. On ráno dal P. platobnú kartu, P. nevedel, že karta je kradnutá, karta bola tiež zo Slovenskej sporiteľne. Z. dal P. odcudzenú platobnú kartu, tá bola rovnaká ako jeho. Bola zo Slovenskej sporiteľne, nevie, aký obrázok bol na jeho karte a aký obrázok bol na karte poškodeného. P. si chcel ísť ráno kúpiť cigarety. Opakovane uviedol, že P. ani X. nevedeli, že ním poskytnutá karta je kradnutá. Z. si nepamätá, čo si išli kúpiť. P. urobil nákup rôzneho tovaru v hodnote 8,62 eur a X. v hodnote 10,07 eur. Bezkontaktné bolo možné platiť do 20 eur. Kartu v minulosti požičiaval aj U. P. aj G. X., jeho priateľke.

Obžalovaný U. P. poprel spáchanie skutku kladenému mu za vinu. Po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučenia o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, vyhlásil po porade so svojím obhajcom, že je nevinný zo spáchania skutku 2 uvedeného v obžalobe. Z jeho následnej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je nevinný. X. mu požičiaval kartu, nehovoril mu, že je kradnutá. Obžalovaný P. mal za to, že karta patrí Z., nemal odkiaľ vedieť, že je kradnutá. Išiel si kúpiť cigarety, zaplatil bezhotovostne. Až neskôr zistil, že karta je kradnutá. Keby vie, že karta pochádza z trestnej činnosti, tak s ňou neplatí. V čase skutku býval s obžalovaným Z.Á. a obžalovanou X., to je jeho bývalá svokra. Z. bol druh obžalovanej. X. Z. chodil do práce, robil v U., náklady na nájom a domácnosť hradili všetci spoločne. V U. chodil Z. na zmeny. V čase skutku mal obž. Z. svoj účet, na ktorý mu chodila výplata. Výpisy z účtu nevidel. PIN kód mu Z. nikdy nedával, karta bola bezhotovostná. Z. mu aj v minulosti opakovane poskytoval svoju kartu na nákup cigariet. Nevie, či ju dával aj obžalovanej, asi áno, keďže spolu žili. Karta bola zo Slovenskej sporiteľne, nevie ako presne vyzerala. Z. mal aj úver. V to ráno aktuár Z. vstával, spal v práčovni. P. si chcel ísť kúpiť cigarety, dal mu svoju kartu, on si kúpil cigarety a kartu mu vrátil naspäť. Cigarety kupoval na námestí v potravinách, kde s ním bola aj exmanželka G. P.. Kúpil aj čajové pečivo, urobil iba jednu platbu. Obžalovaný P. sa dozvedel, že karta je odcudzená až neskôr. Vilo mu povedal, aký mal incident s poškodeným Z.. V to ráno videl aj X., nevie o koľkej to bolo, pila kávu, nič mu nehovorila. On nevedel v to ráno, či mala kartu aj obžalovaná, či s ňou platila, či vedela, že je kradnutá. To sa dozvedel neskôr.

Obžalovaná Lucia Valentínyová poprela spáchanie skutku kladenému jej za vinu. Po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučenia o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, vyhlásila po porade so svojím obhajcom, že je nevinná zo spáchania skutku 3 uvedeného v obžalobe. Z jej následnej výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že celé uvedené trestné konanie voči nej je omyl. Keď jej vtedy jej priateľ obžalovaný Z. dal kartu, nevedela, že táto pochádza z trestnej činnosti. Išla za ním ráno do práčovne, že potrebuje nakúpiť pre malého, dal jej svoju kartu, dala si ju do vrečka, urobila jeden drobný nákup

a kartu mu potom vrátila späť. Vedela, že obžalovaný Z. mal v tej dobe účet v Slovenskej sporiteľni, nevedela presne, aký obrázok bol na karte obžalovaného ani na karte poškodeného. Nepamätá si, že by jej kartu požičal predtým, na nákupy chodili spolu. Nepamätá si, či v tej dobe vedela PIN na jeho kartu. Mal bezkontaktnú kartu. O tom, že karta je kradnutá sa dozvedela neskôr. X. Z. chodil do práce, robil v U.. Výplata mu chodila asi na účet, nevie to určite. Keby bola vedela, že karta pochádza z trestnej činnosti, nebola by ju použila. Kúpila si iba maličkosti v hodnote 10 eur.

Z výpovede poškodeného R. Z. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bol v klube za rampami, prišiel za ním Z., pýtal peniaze. Pohádali sa pred M.G. K. E.. Poškodený medzitým išiel dovnútra. Keď išiel domov, išli za nimi nejakí ľudia medzi ktorými bol aj obžalovaný X. Z.. Zrazu cítil tupý náraz od chrbta, spadol na zem, odvtedy si veľa nepamätá. Zmizol mu mobil, peňaženka, hotovosť. Potom išiel s mamou do Z. do nemocnice sanitkou. Asi tri a pol mesiaca bol práceneschopný. Mal otras mozgu, mal zlomené zápästie aj iné poranenia. V čase skutku mal bankomatovú kartu v Slovenskej sporiteľni. Mal ju v peňaženke. Peňaženku mu zobrali. Následne s ňou boli vykonané neoprávnené transakcie na pumpe Lukoil, potom v nejakých potravinách. Poškodený si pamätá, že karta bola modrá, nepamätá si presne, ako karta vyzerala, aké tam boli vzory nevie. Nevie, čo presne bolo na karte. Boli aj pokusy o výber z karty v O. U. O. X., potom kartu aj zablokoval. Pokusy boli v bankomate námestí v Slovenskej sporiteľni v O. U. O. X.. Na karte nemal poznačený PIN kód. Poškodený sa až na polícii dozvedel, kto platil s jeho kartou. K náhrade škody sa vyjadril tak, že si uplatňuje škodu vo výške 105,60 eur za neoprávnené transakcie a aj náhradu škody za bodové ohodnotenie jeho zranení.

Z výpovede svedkyne R. U., matky poškodeného, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v noci v deň skutku priviezli kamaráti poškodeného zbitého domov. Bolo mu zle. Išli do nemocnice, neskôr do Z.. Mal otras mozgu a zlomené zápästie vo viacerých častiach. Vyše troch mesiacoch bol práceneschopný. Svedkyňa nebola prítomná pri skutku, vtedy bola doma. Lekárske správy odovzdala. Bodové ohodnotenie zranení poškodeného urobil znalec.

Z výpovede svedkyne D. U., na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je predavačkou v potravinách H. na O.Í. F. X. O. U. O. X.. V deň skutku si pamätá, že prišli asi dvaja páni a jedna pani s kočíkom a platil platobnou kartou. Platili dvakrát. Kúpili nákup v hodnote 8,62 eur. Platili kartou bez zadania PIN kódu, bezhotovostne. Bolo to okolo deviatej ráno v nedeľu. Nebolo na nich nič zvláštne. Bežne zaplatili. Nesprávajú sa nijako zvláštne.

Z výpovede svedkyne X. X., na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je bývalou kamarátkou G. P.. Ohľadom platby kartou má vedomosť iba od G. P., ktorá jej povedala, že to je karta nejakého debilka. V tej dobe mala malá dcéra G. P. krstiny, boli nakúpiť v Kauflande. Hovorila jej, že nad dvadsať eur ich nepustilo. Svedkyňa bola chvíľu prítomná na krstinách, mali honosné krstiny. V tej dobe poznala všetkých obžalovaných. Svedkyňa mala písať aj nejaké čestné vyhlásenie, mala jej po skutku volať G. P., že čo je vo veci, aby to nepovedala. G. jej po skutku volala. Volala jej večer. Svedkyňa mala v tej dobe priateľa R. Z., ktorý sa volal rovnako ako poškodený, G. P. jej povedala, aby ohľadom karty nič nepovedala. G. mala v tej dobe už vedomosť o kradnutej karte. Počula od nej o nejakej bitke, že X. Z. mal niekoho zbiť.

Svedkyňa G. P. na hlavnom pojednávaní odoprela vypovedať. Z prečítanej výpovede svedkyne G. P.Z. zo dňa 12.06.2015 vyplýva, že ráno v deň skutku dňa 21.03.2015 o 7 hod. išla manželovi U. P. pre rifle, stretli sa pri potravinách na námestí oproti Slovenskej sporiteľni. S manželom vošla do obchodu, manžel kupoval cigarety a platil kartou. Vonku manžel zistil, že to nebola X. karta, lebo kartu otočil a pozrel na meno. Na platobnej karte bolo meno R. Z.. Ona mala kamarátku, ktorá mala priateľa R. Z., volá sa X. T. (teraz X.). Písala jej, či jej priateľ má všetky doklady. Ona jej povedala, že je všetko v poriadku. Potom išli s manželom domov, neriešili to, mali krstiny. Nevie, čo sa potom s kartou stalo. Ona s kartou nijakým spôsobom nemanipulovala. Manželovi dal kartu asi X..

Z prečítanej výpovede svedkyne W. M. zo dňa 01.07.2015 vyplýva, že v deň skutku pracovala v predajni V. na O. F. X. O. U. O. X., v ranných hodinách pracovala za pokladňou. Platila tam jedna zákazníčka, ktorá platila kartou, neskôr, zo šetrení polície vyplynulo, že karta bola kradnutá. Tú ženu poznala z videnia, chodí k nim na nákupy. Jej meno nevie. Táto žena platila platobnou kartou bezkontaktné, nezadávala PIN kód, priložila kartu k terminálu a platba prebehla bezkontaktné. Ona nemala dôvod platobnú kartu nijako kontrolovať, to ani nie je jej povinnosťou, podstatné je, že zákazník zaplatil.

Z prečítanej výpovede svedkyne poškodenej L.. U. M., za poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. zo dňa 14.07.2015 vyplýva, že klientom - poistencom ich poisťovne je poškodený R. Z., O.. XXXX, pričom dňa 22.03.2015 došlo k poškodeniu zdravia tohto poistenca. V dôsledku poškodenia jeho zdravia mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorú poisťovňa uhradila, a to: špecializovaná ambulantná starostlivosť 44,05 eur, lekárska služba prvej pomoci 36,90 eur, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 205,80 eur, doprava 22,80 eur, spolu si uplatnili v trestnom konaní nárok na náhradu škody vo výške 309,55 eur a navrhli, aby súd v odsudzujúcom rozsudku zaviazal obžalovaného na jej náhradu.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil kamerový záznam z potravín H., O. F. X. O. U. O. X. a z potravín V., O. F. X. O. U. O. X. zo dňa 22.03.2015 ako aj pokladničné doklady, z ktorých vyplýva, že v potravinách H. použil platobnú kartu obžalovaný P. na nákup vo výške 8,62 eur a v potravinách V. obžalovaná X. na nákup vo výške 10,07 eur.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/127/2015, je zrejmé, že trestným rozkazom č. k.2T/127/2015-88 zo dňa 30.10.2015, právoplatný dňa 08.01.2016, bol obžalovaný X. Z. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pričom súd u neho podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, pretože na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a pokladal za dostatočný trest odňatia slobody, uložený mu vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/29/2014 zo dňa 20.03.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/79/2014 zo dňa 24.06.2015, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Z odpisu z registra trestov u obžalovaného X. Z. je zrejmé, že obžalovaný má jedenásť záznamov v registri trestov, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/127/2015. Obžalovaný vykonáva trest, ktorý mu bol uložený vo veci vedenej na tunajšom súde po sp. zn. 2T/29/2014 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 5 rokov 6 mesiacov. Obžalovaný bol vo veci vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 7T/21/2011 právoplatne odsúdený okrem iného aj za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý vykonal k 4.5.2013. Obžalovaný bol odsúdený za rôznu trestnú činnosť, majetkovú aj násilnú.

Z odpisu z registra trestov u obžalovaného U. P. je zrejmé, že obžalovaný má šesť záznamov v registri trestov pre rôznorodú trestnú činnosť (majetkovú aj násilnú).

Z odpisu z registra trestov u obžalovanej G. X. je zrejmé, že obžalovaná má štyri záznamy v registri trestov pre rôznorodú trestnú činnosť (majetkovú aj zanedbanie povinnej výživy).

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene vyrobí, pozmení, napodobní, falšuje alebo si obstará platobný prostriedok alebo elektronické peniaze alebo inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty alebo predmet spôsobilý plniť takú funkciu na účel použiť ho ako pravý alebo na taký účel ho prechováva, prepravuje, použije alebo poskytne inému, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného X. Z. súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby

viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 43 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 285 Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak

- a) nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
- b) skutok nie je trestným činom,
- c) nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,
- d) obžalovaný nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný,
- e) obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásť rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,
- f) trestnosť činu zanikla, alebo
- g) prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2.

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa uplatní vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe. Oslobodenie obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku sa uplatní, ak sa skutkový dej uvedený v obžalobe síce stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo nie je trestným činom v dôsledku existencie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu. Nenaplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu môže spočívať v tom, že chýbajú objektívne alebo subjektívne znaky, alebo že išlo o omyl, nutnú obranu, krajnú núdzu a pod. Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku sa uplatní vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 2 ods. 4 Trestného poriadku, každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Všetci obžalovaní ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali ich nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne ich zmenšenej pričítlosti. Obžalovaní boli schopní v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. U obžalovaného X. Z. bolo preukázané, že z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný Z. evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom trestného činu je čo sa týka zločinu lúpeže ochrana osobnej slobody a majetku, ktorého sa chce páchatel zmocniť, objektom žalovaného prečinu je ochrana majetku fyzických a právnických osôb. Súd dospel k záveru, že obžalovaný X. Z. svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona. Konaním obžalovaného Z. boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu a prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

V zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie aj ohľadom výroku o vine u obžalovaných P. a X., pričom s rovnakou starostlivosťou objasňoval na pojednávaní okolnosti svedčiace proti obžalovaným, ako aj okolnosti svedčiace v ich prospech, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, a to každý dôkaz a okolnosť súdeného prípadu jednotlivo a všetky v ich súhrne a vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že obžalovaných je potrebné spod obžaloby oslobodiť pre závažné pochybnosti o relevantných okolnostiach tvoriacich najmä to, že v predmetnom konaní vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že skutok, pre ktorý sú títo obžalovaní stíhaní je trestným činom. Povinnosťou súdu bolo v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) spod obžaloby obžalovaných P. a X. oslobodiť podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku. Zásada prezumpcie neviny spočíva v tom, že každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie sa považuje za nevinného, pokiaľ sa zákonnými dôkazmi nepreukáže opak. Táto zásada je priamo zakotvená v medzinárodných dokumentoch garantujúcich základné ľudské práva a slobody.

V danom prípade súd obžalovaných P. a X. spod obžaloby oslobodil v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo zrejme, že skutok nie je trestným činom.

V danom trestnom konaní sú obaja obžalovaní stíhaní za trestné činy, ktoré majú byť na vyvodenie trestnej zodpovednosti spáchané úmyselne. V tomto trestnom konaní však úmysel obžalovaných U. P. R. G. X. nebol preukázaný, nebol preukázaný ich motív, ktorý by ich usvedčoval zo spáchania žalovaných trestných činov. V danom trestnom konaní nebol preukázaný úmysel oboch obžalovaných spáchať trestný čin, teda chýba tu subjektívna stránka, forma zavinenia žalovaného prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný P.Z. R. X. v čase skutku, t. j. v čase použitia odcudzenej platobnej karty poškodeného Z. nevedeli o tom, že karta je kradnutá. Obžalovaný Z. výslovne uviedol, že ani jeden z obžalovaných nevedel, že karta je kradnutá. Obžalovaný Z. dával svoju kartu týmto obžalovaným aj v minulosti. Mal založený účet v Slovenskej sporiteľni tak ako aj poškodený Z.. Žili spolu v jednej domácnosti, preto bolo bežné, že používali jeho kartu, financie boli spoločné, peniaze si vzájomne používali a brali. Z výpovede všetkých troch obžalovaných vyplynulo, že obžalovaný Z. krátko pred skutkom riadne pracoval v spoločnosti U., teda mal pravidelný príjem. Hoci výplatu z tejto činnosti dostával na iný účet, na účte v Slovenskej sporiteľni mal peniaze z úveru, pričom obžalovaný P. R. X. mali za to, že na účte má peniaze z výplaty, čo však v danom prípade nie je podstatné, nakoľko obaja kartu použili s vedomím, že karta patrí obžalovanému X. Z.. Karta bola bezkontaktná, bolo možné použiť ju aj bez zadania PIN kódu, čo sa aj stalo. Obžalovaný P. urobil drobný nákup v hodnote 8,62 eur a X. v hodnote 10,07 eur, pričom podľa vyjadrení svedkov U. Č. M. sa pri nákupoch správali normálne, neboli nervózni, nevšimli si nič neobvyklé. Obaja obžalovaní zistili, že karta je kradnutá až neskôr. O tomto svedčí aj výpoveď G. P., ktorá bola v čase použitia karty s obžalovaným U. P., povedala, že si všimol meno poškodeného na karte až následne po tom, ako kartou platil v obchode, pričom obžalovaný neurobil ďalší nákup s kartou poškodeného. To svedčí v prospech výpovede obžalovaného P.. Obžalovaná X. tiež nevedela o tom, že karta je kradnutá, čo potvrdil aj Z., dozvedela sa o tom až po jej použití na drobný nákup v obchode v hodnote 10,07 eur. Následne chcela vec riešiť a G. P. volala svedkyňu X. X., či karta nechýba jej priateľovi, ktorý sa volal rovnako ako poškodený, čo nepotvrdila. Z výpovede svedkyne X. X. vyplýva, že jej G. P. volala ohľadom odcudzenej karty až v večer v deň skutku, pričom kartu použili obžalovaní v ranných hodinách, teda sa neskôr dozvedeli o jej odcudzení, o čom svedčia aj ich výpovede. Karta bola použitá na pumpe Lukoil, kde ju použil X. Z., ktorý ju odcudzil poškodenému, ku skutku sa priznal. Následne v potravinách H., kde ju použil U. P., ktorý nevedel o jej odcudzení ako aj obžalovaná X., tá ju použila v V.. Teda kartu nepoužili v Kauflande, ako sa vyjadrila svedkyňa X., ani nebola použitá na veľký nákup, keďže ňou obžalovaný P. kúpil cigarety a čajové pečivo za 8,62 eur a obžalovaná X. urobila nákup za 10,07 eur, teda krstiny u P., ktoré mali byť podľa vyjadrenia tejto svedkyne honosné, neboli pripravené z financií z predmetnej karty. Svedkyňa X. vo svojej výpovedi poukazovala na svedkyňu G. P., ktorá sa jej večer v deň skutku telefonicky ozvala, mala sa chváliť o odcudzení karty, ako aj o jej použití. G. P. však v danom konaní nie je v pozícii obžalovanej a bolo preukázané, že ona kartu nepoužila. Použitie karty obžalovaný P. ani obžalovaná X. nepopierajú, potvrdili aj to, že neskôr, ako bola karta použitá sa dozvedeli o tom, že je odcudzená, no potom už žiadne nákupy z nej nerobili. V čase skutku však o odcudzení nemali vedomosť, ani ju mať nemohli, nakoľko obžalovaný Z. im ju poskytol s tým, že sa jedná o jeho kartu, aj v minulosti im kartu požičiaval na kúpu drobného tovaru ako cigarety P. či pre malého pre X. a pod., čo bol aj tento prípad. Ohľadom vzhľadu platobnej karty sa na pojednávaní vyjadril aj samotný poškodený Z., že vedel, že karta je zo Slovenskej sporiteľne, pamätal si, že mala modrú farbu, no nevedel presne uviesť, aký obrázok bol na odcudzenej karte, to neriešil. To potvrdil aj obžalovaný Z., ktorý tiež nevedel popísať obrázok na jeho karte, vedel, že bola zo Slovenskej sporiteľne. Túto vedomosť o karte obžalovaného Z., teda že mal kartu zo Slovenskej sporiteľne, vedeli aj obaja obžalovaní P. R. X.. Z výpovede svedkyň U. Č. M. nebol preukázaný úmysel obžalovaných uskutočniť s kartou poškodeného neoprávnenú transakciu. Svedkyňa U. sa vyjadrila, že si pamätá platbu kartou v hodnote 8,62 eur, platba bola bezkontaktná, bolo to ráno, nebolo na tom nič zvláštne. Svedkyňa M. neriešila platbu kartou, táto bola urobená bezkontaktné, nemala dôvod platobnú kartu nijako kontrolovať, to ani nebolo jej povinnosťou, podstatné je, že zákazník zaplatil. Súd preto nemá na základe vykonaného dokazovania jasnými, nespochybniteľnými a jednoznačnými dôkazmi za preukázané, že skutok je trestným činom. Záver o vine obžalovaného musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch. Obžalovaní P. R. X. od začiatku kategoricky popreli spáchanie žalovaného trestného činu, na tomto tvrdení zotrvali aj počas hlavného pojednávania. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom netvorí ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodit' bezpečný záver

o tom, že obžalovaní sa dopustili žalovaného skutku úmyselne alebo z nedbanlivosti, a že by sa jednalo o trestný čin. Skutok, tak ako je opísaný v obžalobe, vzhľadom na uvedené nie je trestným činom, a preto súd podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovaného P. a obžalovanú X. spod obžaloby oslobodil.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného X. Z. existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) z dôvodu vyhlásenia o vine, nakoľko súd z dôvodu urobenia vyhlásenia o vine obžalovaného aplikoval v danej veci § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona, teda aplikácia tejto poľahčujúcej okolnosti by bola duplicitná. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (v danom prípade spáchal viac trestných činov) a písm. m) Trestného zákona (že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, pričom nemá všetky odsúdenia zahladené). Pomer priťažujúcich okolností teda prevyšuje nad poľahčujúcimi, avšak súd v danej veci neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 4, nakoľko aplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., kedy zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu (t. j. z 3 (tri) roky až 8 (osem) rokov na 5 (päť) rokov 6 (šesť) mesiacov až 8 (osem) rokov za trestný čin najprísnejšie trestný, t. j. zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.). Obžalovaný X. Z. sa opakovane dopustil zločinu, predtým vo veci sp. zn. 2T/29/2014 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a vo veci vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 7T/21/2011 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. Súd následne súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) ako aj ods. 4 Tr. zákona z dôvodu vyhlásenia viny obžalovaným X. Z., kedy znížil dolnú hranicu už upravenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. o 22 (dvadsaťdva) mesiacov, a teda na 44 (štyridsaťštyri) mesiacov. Následne v zmysle uvedeného súd uložil obžalovanému Z. trest vo výmere 44 (štyridsaťštyri) mesiacov, t. j. 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov. Trest uložil ako súhrnný, nakoľko rušil výrok o treste uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/127/2015-88 zo dňa 30.10.2015, právoplatným dňa 08.01.2016 (skutku sa dopustil dňa 22.03.2015, teda pred dorúčením trestného rozkazu dňa 29.12.2015). Zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Trest uložil aj ako ďalší trest, keďže obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/29/2014 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 5 rokov 6 mesiacov. Pri rozhodovaní o výmere trestu senát tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Vyhlásenie o vine obžalovaného a takto prijaté vyhlásenie súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní je možné analogicky zohľadniť pri rozhodovaní o treste (skutky zo dňa 22.03.2015), ako je to pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, pričom obžalovaný Z. mal záujem o konanie o dohode o vine a treste, pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Vychádza sa z toho, že obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby mu bolo známe (akýmkoľvek spôsobom predznamenané) budúce rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (Zhodne Stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uverejnené pod č. 44/2017). Súd tunajšieho súdu v danom prípade mimoriadne znížil trest odňatia slobody obžalovanému X. Z. tak, ako je uvedené vyššie. U obžalovaného bol pritom uložený trest odňatia slobody ako nepodmienečný. Súčasne ale súd neuznal tomuto obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože napomáhanie súdu - vyhlásením, bolo obžalovanému v jeho prospech už zohľadnené použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analógiám. Súd uložil obžalovanému X. Z.Č. súhrnný a ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyridsaťštyri mesiacov, zaradil ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním žalovaného skutku v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (napr. vo veci Okresného súdu Revúca sp. zn. 7T/21/2011).

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatela X. Z., najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodeným R. Z. a poškodeným Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. v prípravnom konaní, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázanú výšku škody spôsobenú trestným činom vo výške 309,55 eur pre poisťovňu (špecializovaná ambulantná starostlivosť 44,05 eur, lekárska služba prvej pomoci 36,90 eur, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 205,80 eur, doprava 22,80 eur). Súd mal za preukázanú výšku škody u poškodeného R. Z. vo výške 1.717,11 eur (majetková škoda titulom neoprávnených transakcií Z.Č. vo výške 86,91 eur a bodové ohodnotenie zranenia poškodeného na základe zák. č. 437/2004, ktoré predstavovalo v zmysle znaleckého posudku MUDr. Pamulu 95 bodov, pri hodnote bodu 17,16 eur, čo činí peňažné vyjadrenie zranenia sumu 1.630,20 eur). Preto obžalovaného X. Z.Č. zaviazal na náhradu škody tak, ako si poškodení uplatnili a ako bola škoda preukázaná.

Vzhľadom na oslobodzujúci výrok u obžalovaného P. a X. súd podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal poškodeného R. Z. s nárokom na náhradu škody vo výške 18,69 eur na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.